

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.3.2011
SEK(2011) 316 wersja ostateczna

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

Dokument uzupełniający

Wniosek

DYREKTYWA RADY

w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych

{KOM(2011) 121 wersja ostateczna}
{SEK(2011) 315 wersja ostateczna}

1. OKREŚLENIE PROBLEMU

Globalizacja zmieniła kształt krajobrazu gospodarczego. Znacznym zmianom uległa nie tylko geografia produkcji, ale i wewnętrzna organizacja przedsiębiorstw działających na rynkach międzynarodowych. Stale postępująca ogólna integracja rynku wyraźnie kontrastuje jednak z sytuacją w zakresie opodatkowania przedsiębiorstw. Unijny rynek, na którym współistnieje 27 różnych systemów podatkowych, które często ze sobą kolidują, pozostaje w rzeczy samej wysoce rozdrobniony. Sytuacja ta stawia Unię Europejską na znacząco niekorzystnej pozycji w stosunku do swoich głównych partnerów handlowych – Stanów Zjednoczonych i Japonii – z których każdy postrzegany jest przez przedsiębiorstwa jako jeden jednolity rynek.

Przedsiębiorstwa działają obecnie w oparciu o struktury pozwalające uwzględnić zwiększoną mobilność kapitału oraz częste transakcje transgraniczne między przedsiębiorstwami powiązаныmi. Dlatego też pojęcia zdefiniowane dla celów podatkowych, takie jak źródło czy rezydencja, które tradycyjnie stosowano w odpowiedzi na potrzeby względnie zamkniętych gospodarek, często okazują się niewłaściwe i nie pozwalają sprostać wyzwaniom związanym z działalnością gospodarczą prowadzoną na zintegrowanym rynku. Współistnienie niejednorodnych, często zmieniających się przepisów podatkowych stanowi przeszkodę dla firm konkurujących na rynkach międzynarodowych. Krajowe systemy podatkowe stają się ponadto coraz bardziej podatne na zorganizowane próby unikania zobowiązań podatkowych. Rzeczywiście, wysoka mobilność czynników produkcji w naturalny sposób ułatwia przesunięcia dochodów (*income shifting*) oraz stosowanie praktyk tzw. *treaty shopping* (świadomego wykorzystywania możliwości optymalizacji podatkowej wynikających z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania).

W tym kontekście przedsiębiorstwa prowadzące działalność transgraniczną w UE wciąż napotykać szereg przeszkód podatkowych, a mianowicie:

- I. *Dodatkowe koszty przestrzegania przepisów*, które wynikają z konieczności stosowania się do różnych krajowych systemów podatkowych oraz przestrzegania przepisów w zakresie cen transferowych. Według danych zawartych w badaniu na temat podatku od osób prawnych opublikowanym przez Komisję w 2001 r. koszty przestrzegania przepisów podatkowych stanowiły od 2 % do 4 % dochodów z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych. W kontekście UE-27 odpowiada to średniej kwocie w wysokości ponad 10 mld euro za 2008 r.
- II. *Podwójne opodatkowanie*, które ma miejsce w przypadku nałożenia na te same dochody porównywalnych podatków w dwóch państwach lub większej ich liczbie.
- III. *Nadmierne opodatkowanie*, które ma miejsce w przypadku, gdy działalność transgraniczna prowadzi do powstania zobowiązań podatkowych, które nie powstałyby w ściśle krajowym kontekście (np. przedsiębiorstwom powiązanym w różnych państwach członkowskich lub ich zakładom nie przysługuje prawo podziału strat, gdy tymczasem możliwość konsolidacji strat przez przedsiębiorstwa posiadające siedzibę w tylko jednym państwie członkowskim zmniejsza wysokość ich dochodów do opodatkowania oraz obciążenia podatkowego).

2. ANALIZA ZGODNOŚCI Z ZASADĄ POMOCNICZOŚCI

Obecne ramy obejmujące 27 zróżnicowanych krajowych systemów podatku od osób prawnych utrudniają właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Państwa członkowskie nie są w stanie zapewnić kompleksowego rozwiązania tego problemu. Nieskoordynowane działania – zaplanowane i realizowane osobno przez każde państwo członkowskie – doprowadziłyby tylko do odtworzenia obecnej sytuacji, gdyż podatnicy nadal musieliby utrzymywać kontakty z tyloma administracjami, w ilu jurysdykcjach podlegają opodatkowaniu. Działania na szczeblu Unii są konieczne w celu ustanowienia ram prawnych zawierających wspólne przepisy. Komisja podjęła tę inicjatywę, mając na uwadze fakt, że zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie zachowują suwerenność w ustalaniu wysokości swoich stawek podatku od osób prawnych. Mają więc one swobodę w określaniu pożądanej wielkości i struktury swoich dochodów podatkowych.

3. CELE INICJATYWY UE

Szczegółowe cele polityki przyświecające unijnej inicjatywie przewidują wyeliminowanie wspomnianych przeszkód podatkowych nadal istniejących na rynku wewnętrznym, tzn. dodatkowych kosztów przestrzegania przepisów związanych z działalnością międzynarodową oraz przypadków podwójnego i nadmiernego opodatkowania. W rezultacie ogólny cel, jakim jest poprawa wydajności gospodarczej przy alokacji kapitału produkcyjnego w UE, można osiągnąć poprzez ograniczenie zniekształcającego wpływu podatków na decyzje inwestycyjne oraz zwiększenie możliwości dokonywania inwestycji transgranicznych. Przewidywane uproszczenie i zwiększenie wydajności systemu podatku dochodowego od osób prawnych w UE może więc znacznie przyczynić się do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020” oraz wzmocnienia rynku wewnętrznego zgodnie z inicjatywami przewidzianymi w Akcie o jednolitym rynku.

Celem operacyjnym jest ustanowienie wspólnego zbioru przepisów w zakresie obliczania podstawy opodatkowania uprawnionych przedsiębiorstw w UE.

Należy podkreślić, że oddziaływanie na wielkość i podział podstaw opodatkowania podatkiem od osób prawnych w UE nie stanowią celu samego w sobie niniejszej inicjatywy politycznej. Stąd też nie określono celów w zakresie podziału dochodów czy też neutralności dochodów dla państw członkowskich.

4. WARIANTY POLITYKI

W sprawozdaniu rozpatrzono cztery główne scenariusze w zakresie polityki, które porównano ze scenariuszem zakładającym niepodejmowanie żadnych działań, czyli zachowanie *status quo* (wariant 1):

- Przyjęcie *opcjonalnej wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCTB)*, tzn. zastąpienie w przypadku pewnych przedsiębiorstw 27 zróżnicowanych systemów podatku od osób prawnych wspólną podstawą opodatkowania obliczaną z wykorzystaniem jednego zbioru przepisów (wariant 2).
- *Obowiązkowe wprowadzenie wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych dla wszystkich przedsiębiorstw w UE* (wariant 3).

- W ramach systemu przewidującego *opcjonalną wspólną skonsolidowaną podstawę opodatkowania osób prawnych (CCCTB)* przedsiębiorstwa mogłyby wybrać stosowanie wspólnej (tzn. obliczanej z wykorzystaniem jednego zbioru przepisów podatkowych) ogólnounijnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania, która zastąpiłaby obecne 27 zróżnicowanych systemów podatku od osób prawnych oraz mechanizm odrębnego księgowania (wariant 4).
- W ramach systemu przewidującego *obowiązkową wspólną skonsolidowaną podstawę opodatkowania osób prawnych* te same przepisy byłyby obowiązkowe dla wszystkich przedsiębiorstw w UE (wariant 5).

Każdy z rozpatrywanych wariantów przewiduje ustalenie wspólnych przepisów wyłącznie do celów obliczania podstaw opodatkowania, natomiast państwa członkowskie zachowałyby suwerenność podatkową w ustalaniu wysokości obowiązujących stawek podatkowych.

5. OCENA SKUTKÓW

5.1. Wpływ na wielkość i podział podstawy opodatkowania

Wspomniane warianty polityki pociągają za sobą zmianę wielkości oraz podziału podstaw opodatkowania osób prawnych, którą warto określić ilościowo, chociaż skutki te nie stanowią same w sobie celu analizowanych reform podatkowych. Co istotne, nie należy wyciągać ogólnych wniosków dotyczących ostatecznego wpływu proponowanych rozwiązań na przychody lub sytuację budżetową poszczególnych państw członkowskich, gdyż te zależą ostatecznie będą od kształtu polityki przyjętej przez poszczególne państwa w zakresie ewentualnego dostosowania kombinacji różnych instrumentów podatkowych lub stosowanych stawek podatkowych.

Z ustaleń wynika, że wprowadzenie przepisów w zakresie wspólnej podstawy opodatkowania nieuwzględniających możliwości konsolidacji strat transgranicznych (CCTB) mogłoby spowodować – średnio oraz w przypadku większości unijnych przedsiębiorstw – wzrost podstaw opodatkowania w porównaniu ze stanem obecnym. Wielkość tego wzrostu zdaje się jednak zasadniczo zależeć od zastosowanych przepisów dotyczących amortyzacji. W każdym razie wspólna podstawa opodatkowania przyczyniłaby się do ograniczenia obecnego znacznego zróżnicowania podstaw opodatkowania w państwach UE.

Przepisy dotyczące wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB) dopuszczałyby transgraniczną konsolidację zysków i strat. Z obliczeń obejmujących próbę unijnych wielonarodowych grup zdefiniowaną w oparciu o bazy danych Amadeus i ORBIS wynika, że średnio każdego roku około 50 % wielonarodowych grup niefinansowych i 17 % wielonarodowych grup finansowych w odnośnych próbach mogłoby skorzystać z możliwości bezpośredniej kompensacji strat transgranicznych. Uśrednienie wagowe odrębnych wyników dla różnych sektorów wskazuje, że w przypadku zainteresowanych grup podstawa opodatkowania w ramach scenariusza zakładającego

funkcjonowanie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych byłaby średnio około 3 % niższa niż w przypadku scenariusza zakładającego zachowanie *status-quo*¹.

W ramach systemu CCCTB powstaje kwestia sposobu podziału całkowitej podstawy opodatkowania pomiędzy państwa członkowskie, w których działają grupy wielonarodowe, która wymaga określenia doraźnego mechanizmu podziału tej podstawy. Wykorzystanie danych pochodzących ze sprawozdań finansowych jako wskaźnika zastępczego dla dochodów do opodatkowania grup wielonarodowych wskazuje, że zastosowanie wzoru, w którym równą wagę przypisano kosztom wynagrodzeń, wielkości aktywów i obrotowi według państwa przeznaczenia, doprowadziłoby do wzrostu podstaw opodatkowania głównie w państwach członkowskich z Europy Środkowej i Wschodniej, ale również w Niemczech, Hiszpanii, Francji, Grecji i we Włoszech. Wyniki badania wskazują, że zmiana wagi przypisanej poszczególnym wskaźnikom podziału ma niewielki wpływ na względny podział podstawy opodatkowania między poszczególne państwa.

5.2. Wpływ na koszty przestrzegania przepisów

Wyniki badania wskazują, że główne czynniki generujące koszty przestrzegania przepisów dla przedsiębiorstw wielonarodowych są bezpośrednio lub pośrednio powiązane z obowiązkami w zakresie cen transferowych (dokumentacja cen transferowych, rozliczenia i orzeczenia oraz procedury osiągania porozumienia). Co więcej, obciążenia związane z przestrzeganiem przepisów dotyczących cen transferowych z czasem coraz bardziej rosną z dwóch powodów: (i) surowszych wymogów w zakresie dokumentacji ze strony organów podatkowych, którym towarzyszą kontrole organów podatkowych; (ii) dostosowania i zmian rodzaju i zakresu działalności gospodarczej na całym świecie².

Wyniki badania zleconego firmie Deloitte wskazują, że system CCCTB powinien przyczynić się do znacznych oszczędności czasu i nakładów związanych z przestrzeganiem przepisów w przypadku tworzenia przez przedsiębiorstwo wielonarodowe nowej jednostki zależnej w innym państwie członkowskim. Eksperti podatkowi biorący udział w badaniu oszacowali, że duże przedsiębiorstwo, zakładając nowy podmiot zależny w innym państwie członkowskim, wydaje średnio ponad 140 000 euro (0,23 % swojego obrotu) w postaci kosztów podatkowych. System CCCTB przyczyni się do ograniczenia tych kosztów o 87 000 euro, czyli 62 %. Oszczędności średniej wielkości przedsiębiorstwa są nawet jeszcze większe, gdyż koszty te powinny spaść ze 128 000 euro (0,55 % obrotu) do 42 000 euro, co stanowi spadek o 67 %. Dodatkowe wnioski płynące z badania opartego na próbie istniejących wielonarodowych przedsiębiorstw europejskich (przeprowadzonego przez PWC) wskazują na znacznie skromniejsze, lecz wciąż znaczne ograniczenie obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów w przypadku powtarzających się obowiązków podatkowych. Wprowadzenie CCCTB powinno pozwolić ograniczyć czas poświęcany na dopełnienie formalności związanych z przestrzeganiem przepisów o 8 punktów procentowych.

¹ Ogólnie w rozpatrywanych próbach łączny wpływ nowych przepisów dotyczących podstawy opodatkowania bez możliwości konsolidacji (w wyniku czego podstawa opodatkowania z reguły ulega zwiększeniu) oraz wprowadzenia możliwości bezpośredniej konsolidacji strat transgranicznych (w wyniku czego podstawa opodatkowania z reguły ulega zmniejszeniu) w ramach scenariuszy w zakresie wspólnej jednolitej podstawy opodatkowania osób prawnych powoduje zazwyczaj, że łączne podstawy opodatkowania pozostają mniej więcej na stałym poziomie w porównaniu z obecnymi (dla zainteresowanych przedsiębiorstw).

² Badanie dotyczące cen transferowych przeprowadzone przez Ernst & Young.

5.3. Wpływ na całokształt gospodarki

Do oceny wpływu różnych reform na całokształt gospodarki wykorzystano model równowagi ogólnej (CGE) CORTAX. Model ten, stworzony w celu symulacji zmian polityki podatkowej w państwach członkowskich UE, został na potrzeby przedmiotowej oceny skutków rozbudowany i doprecyzowany³. Jak każdy model równowagi ogólnej CORTAX zawiera jednak założenia i specyfikacje upraszczające, które nie są bezsporne, i nie jest w stanie wyeliminować niepewności co do intensywności pewnych skutków behawioralnych wynikających z wybranej polityki podatkowej. Co ważniejsze, model CORTAX nie uwzględnia długoterminowych dynamicznych korzyści z dalszej integracji na rynku wewnętrznym, np. w postaci wzrostu liczby przedsiębiorstw aktywnych na rynkach zagranicznych. Eliminacja transgranicznych barier podatkowych powinna przełożyć się na ograniczenie zniekształceń w zakresie alokacji kapitału, gdyż dzięki temu z jednej strony wzrośnie możliwość zastąpienia inwestycji krajowych inwestycjami zagranicznymi, a z drugiej strony wzrośnie atrakcyjność całej UE dla wielonarodowych inwestorów. Zwiększona skuteczność alokacji kapitału powinna przyczynić się do wzrostu wydajności i zatrudnienia, również dzięki korzyściom skali, które będzie można wykorzystać na większym rynku.

Cztery różne warianty polityki – opcjonalna CCTB, obowiązkowa CCTB, opcjonalna CCCTB i obowiązkowa CCCTB – porównano ze scenariuszem zakładającym zachowanie *status quo*. W scenariuszach zakładających system *opcjonalny* przyjęto, że wszystkie wielonarodowe przedsiębiorstwa, z wyłączeniem przedsiębiorstw krajowych, wybierają stosowanie alternatywnych systemów podatkowych, natomiast w scenariuszach zakładających system obowiązkowy również przedsiębiorstwa krajowe muszą stosować nowe przepisy podatkowe. Takie założenie może prowadzić do zniżenia wzrostu dobrobytu w scenariuszach opcjonalnych, ponieważ można oczekiwać, że w praktyce przedsiębiorstwa wielonarodowe wybierałyby stosowanie nowego systemu wyłącznie, jeśli nie prowadziłyby to do obniżenia zysków netto w porównaniu z sytuacją, w której stosują różne krajowe systemy podatkowe. We wszystkich scenariuszach założono, że przychody z tytułu podatku od osób prawnych pozostają na stałym poziomie przy uprzednim dostosowaniu wysokości stawki podatkowej, zapewniając zbilansowanie budżetu państwa zanim przedsiębiorstwa zareagują na nowe warunki polityki.

Ważny mechanizm gospodarczy w analizie CGE systemu CCTB stanowi kompromis między niską efektywną marginalną stawką podatkową (będącą wynikiem wąskiej podstawy opodatkowania i wysokiej ustawowej stawki podstawowej), która minimalizuje zniekształcenia inwestycji, a niską ustawową stawką podatku od osób prawnych (połączoną z szeroką podstawą opodatkowania), która ogranicza przenoszenie zysków przedsiębiorstw wielonarodowych do zewnętrznych lokalizacji i podnosi atrakcyjność lokalizacji w przypadku nieciągłych wyborów inwestycyjnych. Stwierdzono, że poszerzenie podstawy opodatkowania, na które wskazuje nowa definicja wspólnej podstawy opodatkowania, i w konsekwencji obniżenie stawki prowadzą do obniżenia łącznego dobrobytu w UE⁴.

³ Rozbudowa modelu objęła włączenie (i) *rajów podatkowych* w celu uwzględnienia możliwości przeniesienia zysków poza UE; (ii) *prawdopodobieństwa strat* w celu dokładnego określenia ilościowego skutków gospodarczych konsolidacji strat oraz (iii) *nieciągłych wyborów lokalizacji* na potrzeby modelowania inframarginalnych decyzji, jakie przedsiębiorstwa podejmują w kwestii tego *gdzie* inwestować, zanim podejmą decyzję o tym *ile* zainwestować.

⁴ W modelu polityka zakładająca poszerzenie podstawy i obniżenie stawki opodatkowania skutkuje wzrostem dobrobytu w przypadku osobnego jej stosowania przez poszczególne państwa, a w

Z drugiej strony podstawowy pozytywny skutek reformy CCTB to zakładane obniżenie kosztów przestrzegania przepisów. W sumie w wyniku wprowadzenia obowiązkowego systemu CCTB dobrobyt na poziomie europejskim pozostaje na niemal stałym poziomie, natomiast wdrożenie CCTB opcjonalnej dla wielonarodowych przedsiębiorstw powoduje nieznaczny wzrost dobrobytu.

W porównaniu z CCTB wpływ wariantów zakładających wprowadzenie CCCTB na dobrobyt jest bardziej korzystny w każdym z analizowanych scenariuszy. Ogólny ostateczny wpływ stanowi niewielki dodatni wzrost dobrobytu netto wynoszący około 0,02 % PKB łącznie dla UE, co stanowi około 2,4 mld euro (dane za 2009 r.). Wyróżniając skutki poszczególnych aspektów reformy, można stwierdzić, że:

- Pozytywny skutek gospodarczy konsolidacji i podziału podstawy opodatkowania według określonego wzoru w dużej mierze wynika z niższych kosztów przestrzegania przepisów.
- Przejście od odrębnego księgowania do podziału podstawy opodatkowania wywiera znikomy wpływ na PKB i dobrobyt. Jest to wynikiem niwelowania się różnych czynników: mniejszej liczby zachęt skłaniających do przenoszenia zysków i kapitału z państw o wysokich stawkach podatkowych, czemu towarzyszą jednak dodatkowe zniekształcenia w przypisywaniu wskaźników składających się na wzór podziału podstawy opodatkowania gospodarkom o niskich stawkach podatkowych.
- Konsolidacja strat zasadniczo powoduje zmniejszenie się podstaw opodatkowania. Dlatego też w świetle założeń przyjętych na potrzeby modelu konieczna może być pewna podwyżka stawek podatku od osób prawnych, aby zbilansować budżet państwa. Połączenie zmniejszonego obciążenia podatkowego dzięki konsolidacji strat oraz zwiększonego obciążenia podatkowego wynikającego z podniesienia stawek podatkowych może generalnie przyczynić się do wzrostu kosztu kapitału. W rezultacie następuje nieznaczny spadek inwestycji przy jednoczesnym wzroście poziomu zatrudnienia dzięki niższym kosztom pracy. W sumie następuje nieznaczny spadek PKB, przy znikomym wpływie netto na dobrobyt.

6. PORÓWNANIE WARIANTÓW

Eliminacja wszystkich trzech rodzajów stwierdzonych przeszkód w podatku od osób prawnych – możliwa w ramach wariantu polityki zakładającego wprowadzenie CCCTB – pozwoliłaby przedsiębiorstwom na podejmowanie racjonalnych wyborów gospodarczych, poprawiając tym samym ogólny poziom wydajności gospodarczej w UE. W oparciu o ilościowo określone skutki gospodarcze opcjonalny system CCCTB i obowiązkowy system CCCTB, zważywszy na oszczędności w zakresie kosztów przestrzegania przepisów, które generują, stanowią preferowany wybór wobec wariantów alternatywnych. Dane

szczególności państwa o wysokich stawkach podatkowych, które ponoszą straty w wyniku przenoszenia zysków. Ogólne wdrożenie takiej polityki na szczeblu europejskim powoduje jednak zmniejszenie korzystnych skutków niższych stawek podatku od osób prawnych. W rzeczywistości porównywalna przewaga lokalizacji w danym państwie nie ulega poprawie, jeżeli wszystkie pozostałe państwa członkowskie również obniżą swoje stawki podatkowe. Takie rozwiązanie będzie miało wyłącznie wpływ na wybór lokalizacji w stosunku do państw trzecich. W sumie wielostronna polityka zakładająca poszerzenie podstawy oraz obniżenie stawki opodatkowania prawdopodobnie w mniejszym stopniu przyczyni się do poprawy dobrobytu niż polityka jednostronna.

makroekonomiczne wskazują jednak, że opcjonalna CCCTB stanowi ogólnie najlepszy wybór spośród analizowanych wariantów polityki.

Analizowane reformy potencjalnie wiązać się będą z długoterminowymi istotnymi efektami dynamizującymi. Ograniczenie niepewności doświadczanej przez przedsiębiorstwa działające w wielu państwach oraz obniżenie ponoszonych przez nie kosztów (faktycznych i postrzeganych) stanowi główny kanał urzeczywistnienia tych efektów. W ostatecznym rozrachunku zmiany te przyczynią się do wzrostu transgranicznych inwestycji w UE dzięki dalszej ekspansji europejskich i zagranicznych przedsiębiorstw wielonarodowych oraz nowym inwestycjom rodzimych przedsiębiorstw w innych państwach członkowskich. Z tych samych powodów równe szanse powstałe w wyniku realizacji analizowanych reform mogą przynieść szczególne korzyści małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP), przyjmując że obecne zróżnicowanie systemów podatku od osób prawnych stanowi przeszkodę w wejściu na rynki międzynarodowe. Eliminacja dodatkowych kosztów przestrzegania przepisów wynikających z konieczności stosowania różnych przepisów podatkowych w całej Unii oraz wprowadzenie zasady „punktu kompleksowej obsługi” w zakresie administracji podatkowej powinny przyczynić się do zwiększenia zdolności MŚP do ekspansji transgranicznej.

7. MONITOROWANIE I OCENA

Proponowany środek polityki będzie miał wpływ na liczbę zmiennych, które powinny podlegać monitorowaniu. Na poziomie mikroekonomicznym należy ocenić wpływ poszczególnych wariantów polityki na koszty przestrzegania przez przedsiębiorstwa przepisów podatkowych oraz na ich zachowania inwestycyjne w ujęciu transgranicznym. W celu przewyższenia dobrze znanych trudności z pozyskaniem wiarygodnych danych szacunkowych na temat faktycznych i postrzeganych kosztów przestrzegania przepisów należy zaprojektować doraźne badania, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na reprezentatywny charakter wybranych prób. Skłonność MŚP do ekspansji zagranicznej może stanowić szczególnie cenne źródło informacji na temat długoterminowych skutków poszczególnych wariantów polityki. Takie skutki można mierzyć w drodze badań prowadzonych wśród stosownych przedsiębiorstw oraz poprzez analizę obserwowanych zmian faktycznych decyzji inwestycyjnych.

Na poziomie makroekonomicznym, zgodnie z ogólnymi celami zakładającymi poprawę alokacji kapitału produkcyjnego w UE, należy gromadzić dane na temat napływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych do UE oraz przepływu tych inwestycji pomiędzy państwami UE.

Ocena skutków stosowania środka legislacyjnego mogłaby nastąpić pięć lat od wejścia w życie środków legislacyjnych wdrażających przedmiotową dyrektywę. Komisja mogłaby wtedy przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z funkcjonowania przedmiotowej dyrektywy w praktyce.

Treść tego sprawozdania uzależniona byłaby od ostatecznego kształtu dyrektywy uzgodnionego przez Radę.

Tabela 1: Klasyfikacja wariantów polityki (1 = najlepszy wariant)

	Wariant 1: status-quo	Wariant 2: opcjonalna CCTB	Wariant 3: obowiązkow a CCTB	Wariant 4: opcjonalna CCCTB	Wariant 5: obowiązkow a CCCTB
Badanie PWC (koszty przestrzegania przepisów)	2	3		1	
Badanie Deloitte (koszty przestrzegania przepisów)	3	2		1	
Badanie CORTAX (zmienne makroekonomiczne)	4	3	5	1(2)	2(1)